

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **JUDr. Y.**, bývajúcej v Ž., zastúpenej JUDr. T., advokátkou so sídlom v Ž., proti žalovaným **1/ K.**, so sídlom v Ž., **2/ Slovenskej republike**, za ktorú koná **M.**, so sídlom v B., **o doplatenie funkčného platu**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7 Cpr 1/2014 a na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 7 NcC 45/2014, o vylúčení sudkyne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 5 Ndc 5/2015, takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. H. **nie je vylúčená** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 Ndc 5/2015.

O d v ô v o d n e n i e

V konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 Ndc 5/2015 o príkazanie veci inému súdu toho istého stupňa podľa § 12 ods. 1 O.s.p., oznámila predsedníčka senátu JUDr. H., že sú u nej dané dôvody, pre ktoré je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci (§ 14 ods. 1 a § 15 ods. 1 O.s.p.) a to s poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. septembra 2013 sp. zn. II. ÚS 16/2011, v zmysle ktorého rozhodovať vo veciach antidikriminačných žalôb sudcov by mali sudcovia, ktorí sami nepodali totožné a obdobné žaloby. Pretože takúto žalobu sama podala, je z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci vylúčená.

Opodstatnenosť námietky o zaujatosti sudkyne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky posudzoval príslušný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 16 ods. 1 posledná veta O.s.p.) z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sú sudcovia

vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Účelom tohto ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaníu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Právne významný je tu vzťah sudcu buď k veci (kedy má sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania (o taký vzťah ide vtedy, ak sudca má k účastníkovi konania určitý osobný vzťah, so zreteľom na ktorý možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti) alebo k zástupcom účastníkov konania.

Sudcu možno vylúčiť buď na návrh účastníka súdneho konania (§ 15a O.s.p.), alebo na základe návrhu (oznámenia) samotného sudcu (§ 15 O.s.p.). Obsahom práva na prerokovanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prerokovávanía a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom tohto práva je len povinnosť súdu prerokovať návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu a rozhodnúť o ňom.

Pri posudzovaní dôvodnosti oznámenia označenej sudkyne o skutočnostiach vylučujúcich sudcu z prejednávania a rozhodovania veci vychádzal Najvyšší súd Slovenskej republiky zo zákonnej prezumpcie nestrannosti sudcov a z toho, že výnimky z tejto prezumpcie stanovuje iba zákon. Sudcovia sú totiž vo všeobecnosti vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci (len vtedy alebo až vtedy), ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (por. ustanovenie § 14 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade sudkyňa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. H. odôvodňuje svoje vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci výhradne tým, že predmetom konania je antidiskriminačná žaloba sudkyne Krajského súdu v Žiline JUDr. Y. a ona podala rovnakú žalobu, pričom záver o svojom vylúčení vyvodzuje zo záverov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. septembra 2013 sp. zn. II. ÚS 16/2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na tomto mieste poukazuje na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky v hore uvedenom náleze konštatoval, že prezumpcia nezaujatosti sudcu, resp. sudkyne je vyvrátená poukazom na podanie obdobnej žaloby, teda poukazom na faktické vyjadrenie právneho názoru, a to istej intenzity. Prejavenie abstraktného právneho

názoru nespôsobuje bez ďalšieho zaujatost' sudcu vo veci. Uviedol, že právnenému diskurzu len prospieva, ak sa doň zapájajú odborníci a odborníčky aplikujúce právo. Nemožno však prehliadnuť rozdiel medzi právnym diskurzom – vyjadrovaním abstraktného právneho názoru – a medzi situáciou, ak sudca zo svojho právneho názoru vyvodzuje vo svojej vlastnej veci právne konsekvencie tak, že sám na základe daného právneho názoru podá žalobu. O to viac v situácii, ak ide o vec, ktorá je obdobná nielen právne, ale aj skutkovo, pričom je totožný aj účastník konania – žalovaný a žalobca je tiež typovo rovnaký – sudca. Práve kvôli už popísanej intenzite vyjadrenia právneho názoru sudcami a sudkyňami, ktoré podali antidiskriminačnú žalobu obdobnú tej, o ktorej majú rozhodovať, je veľmi zložitým predstaviť si spôsob, akým by mohli takto založenú prezumpciu zaujatosti vyvrátiť. Ústavný súd uzavrel, že rozhodovať vo veciach antidiskriminačných žalôb sudcov by mali sudcovia, ktorí sami nepodali totožné a obdobné žaloby.

V danej veci však Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že predmetom konania vo veci samej, nie je tzv. antidiskriminačná žaloba, vo vzťahu ku ktorej Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil svoj právny názor v náleze z 11. septembra 2013 sp. zn. II. ÚS 16/2011. Predmetom konania vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7 Cpr 1/2014 a na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 7 NcC 45/2014 je žaloba o doplatenie funkčného platu s poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. decembra 2013 sp. zn. PL. ÚS 99/2011, ktorým rozhodol, že ustanovenia § 2 ods. 1 v časti „znížený podľa ods. 2“, § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky z 11. decembra 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na vyššie uvedené okolnosti dospel k záveru, že dôvody pre vylúčenie sudkyne JUDr. H. nie sú dané zo subjektívneho ani z objektívneho hľadiska. Keďže zo spisu nevyplýva žiadna okolnosť svedčiaca o tom, že by u nej neboli dané dostatočné záruky objektívneho, nezaujatého a nestranného rozhodovania, rozhodol tak, že ju nevylúčil z prejednávania a rozhodovania veci.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 19. októbra 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová